

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614207159
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2614207159.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iveta Jankovičová a členov senátu JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Martin Holič vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa : V. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zast. kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, dieťa rodičov : Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., X.Q. XXX, štátna občianka SR a Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., U. XX, štátny občan SR, o návrhu otca na zníženie výživného k mal. dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Senici. č.k. 7 P 49/2014- 31 zo dňa 30. septembra 2014 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd zamietol návrh otca na zníženie výživného voči maloletej V. zo sumy 100 eur na sumu 26,56 eur mesačne počnúc dňom 15.08.2014, ktorý si podal preto, že sa u neho podstatne zmenili pomery tým, že od 13.08.2014 mu skončil pracovný pomer v spoločnosti N., a.s. K., momentálne je nezamestnaný, nemá žiadny príjem a pracovný pomer mu skončil na základe doby určitej, po ktorej mu zamestnávateľ nepredložil pracovnú zmluvu, čo bolo podľa názoru otca spôsobené tým, že matka dieťaťa na neho dávala exekúcie a nemala pochopenie pre skutočnosť, že nemal peniaze. V odôvodnení po aplikácii ust. § 62 ods. 1 a 2 , § 75 ods. 1 Zák. o rod. tak z vykonaného dokazovania vyvodil ten záver, že neexistuje právny dôvod, pre ktorý by bolo možné znížiť výživné otca voči mal. dieťaťu, nakoľko otec, aj keď v súčasnosti je nezamestnaný a je bez príjmu, teda dostal sa do ťaživej finančnej situácie, súd mal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že si tento nelichotivý stav zapríčinil sám, teda sám bez dôležitého dôvodu (napr. zdravotného) sa vzdal zamestnania a z neho plynúceho zárobku, a to len svojím ľahkovážnym prístupom k plneniu pracovných povinností. Jeho posledný zamestnávateľ spoločnosť N., a.s. K. jednoznačne v podanom pracovnom posudku uviedol, že predĺženie pracovného pomeru otcovi dieťaťa neponúkol len z dôvodu neuspokojivého plnenia zadaných pracovných úloh. Pre posúdenie návrhu otca preto bolo rozhodujúce, že do terajšej nepriaznivej situácie sa dostal len svojím zavinením. Vedel o tom, že má vyživovaciu povinnosť voči maloletej V., vedel o tom, že toto dieťa je výživou odkázané aj na neho a napriek tomu bol v práci ľahkovážny, záhalčivý a zverené úlohy nie vždy plnil svedomito. Musel a mal si byť vedomý následkov, ktoré jeho nezamestnanosť privodí. Do práce prichádzal oneskorene alebo mal absencie o čom neinformoval vopred nadriadeného zamestnanca. Je len logickým vyústením takéhoto správania sa otca, že zamestnávateľ mu tieto nedostatky netoleroval a v konečnom dôsledku mu neponúkol predĺženie pracovného pomeru, ktorý by bol zrejme získal, ak by bol k práci pristupoval so zodpovednosťou riadneho zamestnanca. Preto súd pri posudzovaní danej kauzy vychádzal z toho, že sa otec sám vzdal bez dôležitého objektívneho dôvodu výhodnejšieho postavenia riadne pracujúceho a zarábajúceho človeka, riadne si plniaceho povinnosti voči maloletému takmer

trojročnému dieťaťu, ktoré dieťa aj vzhľadom na svoj vek, je na finančné prispievanie od otca značne odkázané, najmä, keď otec žiadnym iným spôsobom sa o svoju dcéru nezaujíma. Bolo by nanajvýš nespravodlivé, ak by maloletá V. doplácala na takéto rizikové a nezodpovedné správanie sa otca, ktoré súd v žiadnom prípade nemohol vyhodnotiť tak, že sa finančné a majetkové pomery otca objektívne zhoršili do tej miery, že by malo prísť k zníženiu výživného. Nemožno ani spravodlivo takmer celú ťarchu potrieb dieťaťa preniesť len na matku, ktorá finančne tiež nie je na tom najlepšie a aby mohla zabezpečiť svoje dieťa, musela sa zamestnať. Vzhľadom na všetky tieto uvedené skutočnosti, súd návrh otca ako nemajúci oporu v zákone zamietol. V súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec pretože doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy ktoré doteraz neboli uplatnené a to potvrdenie o jeho postihnutí, že nevidí na jedno oko o čom môže doložiť lekársky záznam a zo sociálnej poisťovne potvrdenie o budúcom poberaní invalidného dôchodku. Ďalej v odvolaní poukázal na to, že podal odvolanie do spoločnosti N., a.s. K., na pracovný posudok, ktorý bol vymyslený a upravený z pomsty jeho nadriadenej. Preto trvá na znížení výživného na minimálnu čiastku 26,56 eur späťne odkedy bol prepustený, pretože ako osoba invalidne postihnutá nemá perspektívu zamestnať sa. Podľa neho došlo k výraznej zmene pomerov u neho k horšiemu a u odporkyni k lepšiemu, pretože ona má prácu a býva u rodičov. Žiadal o spravodlivosť a slušné vyžitie v tomto štáte.

Prvostupňový súd svojím uznesením číslo konania 7 C 49/2014 - 43 zo dňa 26. novembra 2014 vyzýval otca, aby do 10 dní odstránil vady svojho odvolania na označenie účastníkov konania, aby uviedol, proti ktorému rozhodnutiu odvolanie podáva v akom rozsahu rozhodnutie súdu prvého stupňa napadá a čoho sa domáha a ako žiada, aby rozhodol odvolací súd s tým, že ak nebude doplnené odvolanie tak odvolací súd odvolanie odmietne

K odvolaniu otca sa matka ani kolízny opatrovník nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) potom čo zistil, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou (§ 201 § 204 O.s.p.) prejednal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p.), pretože sa jednalo o vec, ktorú možno začať i bez návrhu, postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a pretože zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 209 ods. 3 O.s.p., že ustanovenie odseku 1 sa nepoužije vo veciach podľa ustanovenia § 120 ods. 2, v ktorých sa súd prvého stupňa obmedzí na zistenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 2 O.s.p. vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu, ako aj v konaniach o povolenie uzavrieť manželstvo, o určenie a zapretie rodičovstva, o osvojitelnosti, o osvojenie, vo veciach obchodného registra a v konaniach o niektorých otázkach obchodných spoločností a družstiev súd je povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu hoci ich účastníci nenavrhl.

Podľa ustanovenia § 81 ods. 1 O.s.p. aj bez návrhu môže súd začať konanie vo veciach starostlivosti o maloletých, konanie o vyslovenie príпустnosti prevzatia alebo držania v ústave zdravotnej starostlivosti, konanie o spôsobilosti na právne úkony, opatrovnícke konanie, konanie o vyhlásenie za mŕtveho, konanie o dedičstve a ďalšie konania, kde to zákon pripúšťa.

Predmetom daného konania je zníženie výživného na návrh otca, ktoré konanie v zmysle ustanovenia § 81 ods. 1 O.s.p. možno začať aj bez návrhu, preto v zmysle ustanovenia § 209 ods. 1 O.s.p. nemal prvostupňový súd vyzývať otca na odstránenie väd odvolania, alebo v zmysle ustanovenia § 209 ods.

3 pretože sa jedná o vec podľa ustanovenia § 120 ods. 2 sa mal obmedziť iba na zistenie rozsahu v akom sa rozhodnutie napáda .

Otec podal odvolanie proti rozsudku, v ktorom sa zamietol návrh na zníženie výživného obsahom jeho odvolania bolo poukázanie na to, že bude invalidný, že napadol odvolaním pracovný posudok od ostatného zamestnávateľa, preto sa domáha zníženia výživného na 26,56 eur spätne odkedy bol prepustený. Prvostupňový súd mal týmto odvolaním zistený rozsah v akom sa rozhodnutie napáda preto nemal postupovať v zmysle ustanovenia § 209 ods. 1 O.s.p. a vydávať tak uznesenie číslo konania 7 C 49/2014 - 43 na odstránenie väd odvolania

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zák. o rod., pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Maloletá V. pochádza z mimomanželského vzťahu Z. I. a Q. E., otcovstvo bolo určené rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 3P/7/2012-60 zo dňa 06.09.2012. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.10.2012. Naposledy súd určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú V. v sume 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.05.2013, a to rozsudkom zo dňa 26.11.2013, č.k. 4P/37/2013 - 52, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.02.2014, č.k. 23CoP/3/2014 - 73, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2014. V čase tohto rozhodovania matka bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok a prídavok na dieťa v celkovej výške 222,70 eur. Otec bol zamestnaný v spoločnosti N., a.s. K. a jeho priemerný čistý mesačný príjem bol 524,37 eur. Ani jeden z rodičov nemal inú vyživovaciu povinnosť ako k V..

V súčasnosti je matka zamestnaná u zamestnávateľa A. O. K. K., s miestom výkonu práce M. A. B. ako poštová doručovateľka s dohodnutou mzdou 338 eur mesačne v hrubom. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Šaštín-Stráže vyplýva, že poberá prídavok na maloletú V. v sume 23,52 eur mesačne a rodičovský príspevok sume 203,20 eur mesačne. S maloletou býva v domácnosti svojich rodičov, ktorým prispieva sumou 100 eur mesačne. Mesačné výdavky matky s maloletou V. predstavujú sumu 166,56 eur a pozostávajú zo sumy 16,56 eur za mlieko 3,5%, 25 eur za detskú kozmetiku a pracie prášky, 40 eur za oblečenie a obuv, 30 eur za hračky, sladkosti, výlety a ďalšie aktivity, 20 eur za lekára a lieky, 35 eur za materskú školu.

Ostatný zamestnávateľ otca spoločnosť N., a.s. K. v pracovnom posudku na otca uviedol, že otec dieťaťa bol v ich spoločnosti zamestnaný na základe pracovnej zmluvy zo dňa 13.08.2013 na dobu určitú do 12.08.2014 v pozícii pracovník reklamácií. Bol dvakrát písomne upozornený na menej závažné porušenia pracovnej disciplíny, resp. neuspokojivé plnenie pracovných úloh. Počas skúšobnej doby robil chyby pri spracúvaní a riešení reklamácií, v dôsledku toho bol koncom roka 2013 presunutý na nižšiu pozíciu v rámci reklamačného oddelenia. O neskorom príchode do práce alebo absencii neinformoval vopred nadriadeného zamestnanca. Pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh mu nebolo ponúknuté predĺženie pracovného pomeru.

Prvostupňový súd preto správne po vykonanom dokazovaní uzavrel, že otec vedel o tom, že má vyživovaciu povinnosť voči maloletej V., vedel o tom, že toto dieťa je výživou odkázané aj na neho a napriek tomu bol v práci ľahkovážny, záhaľčivý a zverenú úlohu nie vždy plnil svedomito. Musel a mal si byť vedomý následkov, ktoré jeho nezamestnanosť privodí.. Správne preto vyhodnotil, že otec sa sám vzdal bez dôležitého objektívneho dôvodu výhodnejšieho postavenia riadne pracujúceho a

zarábajúceho človeka, riadne si plniaceho povinnosti voči maloletému takmer trojročnému dieťaťu, ktoré dieťa aj vzhľadom na svoj vek, je na finančné prispievanie od otca značne odkázané, najmä, keď otec žiadnym iným spôsobom sa o svoju dcéru nezaujíma. Preto s poukazom na ust. § 75 ods. 1 Zák. o rod. je správne posúdenie, že otec-povinný sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a preto prihliadal pri rozhodovaní súd prvého stupňa na jeho

schopnosti, možnosti a majetkové pomery. A v odvolaní poukazoval na svoj zdravotný stav,

žiadnym potvrdením lekára, ani preskúmaním sociálnou komisiou toto nepreukázal a súd nemohol na to prihliadať.

Vecne správny rozsudok súdu I. stupňa preto odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.